

РЕШЕНИЕ

№ 1349

гр. София, 05.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 12.12.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7701** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 ал.1 от ЗДОИ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 01-00-6/09.07.18г на ПП “Движение Да България“ с проц.представител адв. А.К. против Решение № РЦУ-76/15.06.18г на ИД на НАП, с което се отказва достъп до обществена информация по заявление вх.№ 01-00-5/04.06.18г.

В жалбата се твърди, че решението съдържа само правни, но не и фактически основания за отказ. Не е посочено ясно основание за отказ по чл. 37 ал.1 от ЗДОИ, поради което е налице изискването за форма и съдържание съгл. чл. 38 от ЗДОИ. Решението е и материално незаконосъобразно, тъй като наличието на спец.ред за достъп до данъчна и осигурителна информация по ДОПК не е основание да се приеме, че е налице специален ред за достъп до общ. информация. В решението не е посочен защитения с отказа правен интерес и от каква вреда той се защитава, а само при наличие на такова посочване би могло да се пристъпи към преценка за пропорционалност между защитения интерес и общ.интерес. Решението е и проц.незаконосъобразно, като не са предприети посочените процедурни стъпки по ЗДОИ. Моли се за отмяна на отказа и връщане на преписката на ответника със задължителни указания да предостави исканата информация. В съдебно заседание адв. К. поддържа жалбата и сочи, че видно от изявления на [фирма] / дружеството, копия от чиито РА се иска за се предоставят съгл. заявлението/ дружеството доставя 7 % от БВП на РБ, но работи на загуба и представя нулеви дан.декларации /видно от публикуваните в ТР негови ГФО/. Съгл. практиката на ВАС данни за извършено

нарушение от дружество не могат да представляват защитен интерес на това лице. Ответникът не е разгледал изобщо възможността за предоставяне на частичен достъп до заявената информация, като по т.2 от заявлението е могло поне да се изброят издадените РА за посочения период. При наличие на публични данни за множество съставени РА на това дружество, обжалвани пред адм.сътд, не би могло тази информация да е чувствителна. Не е търсено изобщо съгласие на третото лице съгл. чл. 31 от ЗДОИ, не е правена преценка за наличие на надделяващ общ. интерес /вкл. за наличие на текущи обществени дискусии по см. на §1 т.5 б. "а" от ЗДОИ/, а налични данни по ДОПК е могло да бъдат заличени при необходимост. След като информацията е направена публична от самото лице, не би могло тя да бъде защитена повече от закона. Претендират се разноси само в размера на платената дър. такса. В депозираните писмени бележки се сочи още, че не е мотивирано в решението какви лични данни на ЮЛ се съдържат в поисканите РА, а при наличие все пак на такива, е могло да се предостави частичен достъп по чл. 37 ал.2 от ДОПК. Съгл. практиката на ВАС спец. ред по чл. 75 от ДОПК не е относим за граждани/за тях е реда по ЗДОИ/. Следвало е да се потърси съгласието на лицето по чл. 31 ал.1 и 2 от АПК по арг. от чл. 74 ал.2 от ДОПК, като липсата на такова процедиране е съществено проц. нарушение на ответника/ако не бе допуснато, е вероятно решението да би било с друго съдържание/. Съгл. практиката на ВАС, когато информацията се създава от зад. субект въз основа на норм. акт, не е необходимо съгласие на третите лица.

Ответникът ИД на НАП се представлява в заседание от юрк. М., който оспорва жалбата като твърди, че РА съдържа данъчна и осигурителна информация по ДОПК, като редът за предоставяне на достъп до същата е по ДОПК, а не по ЗДОИ. Фактът, че дружеството само предоставя информация за себе си публично не води до извод, че НАП следва да наруши ЗДОИ. В писмени бележки се допълва, че спорът се свежда до това дали НАП е длъжен по реда на ЗДОИ да предоставя достъп до РА на дружества. Заявителят не е обосновал наличие на надделяващ общ. интерес, наличието на издаден РА не означава непременно установено нарушение или дан. задължение, а наличието на нарушение/престъпление е ирелевантно към настоящия спор. Информацията по т.2 от заявлението е предоставена на заявителя в последните 6 месеца и е налице основание за отказ съгл. чл. 37 ал.1 т.3 от ЗДОИ. Представените от жалбоподателя доказателства за публикувана от самото дружество информация за него, не променя изводите на ответника. Моли се за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 40 ал.1 от ЗДОИ, пред компетентния съд, поради което същата е допустима и следва да бъдат разглеждана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 01-00-5/04.06.18г ПП "Движение Да България" е поискала от ИД на НАП достъп до обществена информация /която да получи на е-майл/, както следва: 1/ Ревизионни актове на НАП, издадени на [фирма] с № Р-29-1300396-РО-001/02.12.16г и № Р-29002915004912-РО-001/06.06.17г ; 2/ Ревизионни актове на НАП през периода 2006-2011, вкл. относно ревизии по чл. 110 от ДОПК, издадени на [фирма].

Зам. ИД на НАП/по силата на заповед за заместване № ЗЦУ-777/01.06.18г на ИД на НАП/ е издал обжалваното Решение № РЦУ-76/15.06.18г на ИД на НАП/върчено на

22.06.18г/, като на осн. чл. 37 ал.1 т.1 и т.3 вр. чл. 2 ал.5 от ЗДОИ е отказал да предостави достъп до общ.информация и по двете точки от заявлението.В мотивите си органът е приел, че РА са окончателни актове на НАП по рев.производства, в които се съдържа защитена по закон информация - лични данни по § 1 т.2 от ДР на ЗДОИ и данъчна и осигурителна информация по чл. 72 от ДОПК, за разкриването на която е предвиден специален ред, дерогиращ реда по ЗДОИ. Мотиви за отказ да се предоставя достъп до РА са изложени и в предходно Решение № РЦУ-10/22.01.18г по заявление на същия заявител. Освен това с предходно Решение № РЦУ-48/10.04.18г на заявителя вече е предоставена справка по т.2 от заявлението му /за извършените ревизии на дружеството в посочения период и за окончателните актове на НАП по тях, вкл. какво е било установено/.

Съдът е изискал предходните Решение № РЦУ-10/22.01.18г и Решение № РЦУ-48/10.04.18г, на които се позовава ответника в обж.решение. Видно от Решение № РЦУ-10/22.01.18г, то е постановено по заявление на същия заявител от 08.01.18г, с което е поискана справка за извършени ревизии на същото дружеството и резултатите от тях, вкл. дали са обжалвани, но за друг период/за 2012-2017г/, както и копия от съставените РА и РД в хода на тези производства. С решението са предоставени поисканите справки/за периода 2012-2017г/, като е отказано предоставянето на копия от РА и РД. Съдът не намира,че е налице някаква относимост на това предходно Решение № РЦУ-10/22.01.18г към произнасянето на ответника по процесното заявление / препращане към мотивите му е излишно, след като са изложени и в обжалваното Решение/. Видно от другото цитирано Решение № РЦУ-48/10.04.18г, то е постановено по заявление на същия заявител от 13.03.18г за предоставяне на справка за извършени ревизии на същото дружеството и резултатите от тях, вкл. дали са обжалвани, за същия период като по т.2 от процесното заявление /2006-2011г/. С това Решение на заявителя е предоставен пълен достъп до поисканата информация. Съдът намира, че предоставената с предходно Решение № РЦУ-48/10.04.18г информация не се покрива с поисканата информация по т.2 от процесното заявление /с него се иска предоставяне на копия от РА, за които е дадена справка по предходното решение/.

От представените от жалбоподателя доказателства-публично достъпни /информация от сайта на дружеството, бизнес чарт на дружеството, ГФО за 2014г, две решения на два адм.съда, образец на рев.акт/ става видно, че дружеството произвежда 7% от БВП на РБ, за периода 2008-2016г се увеличават приходите, печалбата, общия капитал и активите на дружеството, но за 2014г е отчело загуба, през 2012г и 2016г на дружеството са издадени РА съответно от ТД на НАП-Б. и ТД на НАП-П., в интернет-пространството се публикуват статии относно парадокса нарастващи печалби и отчитани загуби. Съдът намира, че с представянето им жалбоподателят, в изпълнение на указаната му док.тежест по чл. 170 ал.2 от АПК, доказва както наличието на общ.интерес относно търсената със заявлението информация, така и твърдения от него положителен факт, че дружеството само предоставя публична информация за финансовите си резултати / че произвежда 7% от БВП на РБ, за периода 2008-2016г се увеличават приходите, печалбата, общия капитал и активите на дружеството, но за 2014г е отчело загуба/.

При така установеното, Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената

форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Решението е издадено от компетентен орган /задължен субект по см. на чл. 3 ал.1 от ЗДОИ/, в кръга на предоставените му по заместване правомощия.

Спазена е писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като решението съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК и по спец. норма на чл.38 от ЗДОИ, вкл. фактически и правни основания за издаването му. Неоснователно е възражението за липса на посочени фактически основания за отказ. Съдът намира, че не е налице порок на формата/съдържанието на акта, както счита жалбоподателя. Посочените фактически основания съответстват на посочените правни основания. Отделен е въпроса дали посочените основания са правилни /това касае материалната законосъобразност на акта/.

По процесуалната и мат.законосъобразност на Решението, Съдът намира следното: Процесният отказ е постановен на осн. чл. 37 ал.1 т.1 и т.3 вр. чл. 2 ал.5 от ЗДОИ. Цитираното от ответника предходно Решение № РЦУ-48/10.04.18г предоставя справка за извършени ревизии на същото дружеството и резултатите от тях, вкл. дали са обжалвани, за същия период като по т.2 от процесното заявление /2006-2011г/, но с т.2 от проц.заявление са поискани копия от самите РА, с които са приключили рев.производства по предоставената вече справка.Следователно търсената по т.2 от заявлението информация нито е искана по-рано, нито е предоставена, още по-малко с посоченото решение. Следователно не е налице хипотезата на чл. 37 ал.1 т.3 от ЗДОИ. Що се отнася до посоченото основание по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ /исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2/, във вр. чл. 2 ал.5 от ЗДОИ /този закон не се прилага за достъпа до лични данни/, следва да се има предвид, че и по двете точки на проц.заявление са поискани копия от издадени на дружеството рев.актове /два са посочени конкретно, други са дефинирани чрез периода, в които са издадени/. Съгл. § 1 т.2 от ДР на ЗДОИ "Лични данни" е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.).Доколкото в тази дефиниция изрично е посочено, че се касае за физически лица, Съдът намира, че в случая не са налице „лични данни“ по см. на чл.2 ал.5 вр. § 1 т.2 от ДР на ЗДОИ. Съдът намира с оглед естеството на търсената информация /копия от РА/, че не е налице и случай по чл. 13 ал.2 от ЗДОИ /достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации);2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи/.Следователно остава Съдът единствено да прецени дали е било налице основание за отказ по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ в

хипотезата - исканата информация е друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Ревизионният акт представлява индивидуален адм.акт по чл. 118 от ДОПК /с него се: 1. установяват, изменят и/или прихващат задължения за данъци и за задължителни осигурителни вноски; 2. възстановяват резултати за данъчен период, подлежащи на възстановяване, когато това е предвидено в закон; 3. възстановяват недължимо платени или събрани суми/, респ. инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК. Следователно ответникът е бил сезиран със заявление за предоставяне на информация - копия от издадени от органи по приходите в негови структури/различни ТД на НАП/ рев.актове, т.е. индивидуални адм.актове, с които приключва конкретно адм.производство със страни- орган по приходите и проверявания субект/адресат на РА/.

Съгл. чл. 10 от ЗДОИ информацията, съдържаща се в актовете на органите, издадени в изпълнение на правомощията им /органите по приходите издават РА в изпълнение на правомощията си/, е официална /а не служебна по см. на чл. 11 от ЗДОИ/. Съгл. чл. 15 ал.1 т.2 от ЗДОИ, С цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща списък на издадените актове в изпълнение на неговите правомощия и текстовете на издадените от органа нормативни и общи административни актове. Съгл. § 1 т.3 от ДР на ЗДОИ, "Списък на издадените актове в изпълнение на правомощията на административна структура в системата на изпълнителната власт" е структурирана съвкупност от всички издадени от съответния административен орган нормативни, общи и индивидуални административни актове. След анализ на посочените норми от ЗДОИ Съдът намира, че индивидуалните адм.актове/не само по ДОПК/, издадени от адм.орган в кръга на неговите законови правомощия, представляват обществена информация по см. на чл. 2 ал.1 от ЗДОИ / даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти/, тя е от категорията официална информация по см. чл. 10 от ЗДОИ /съдържа се в издадените от органа актове в изпълнение на правомощията му/, подлежи на задължително публикуване и периодично обновяване по чл. 15а ал.4 вр. чл. 15 ал.1 т.2 от ЗДОИ , като обаче органът е задължен да публикува информация, че е издаден акта, но не и неговото съдържание/такова задължение има само за общите и нормативните актове/.

В такъв случай достъпа до информацията, съдържаща се в инд.адм.акт/които не съдържа защитена информация/, следва да се осъществи по реда на чл. 12 ал.3 от ЗДОИ / свободен достъп, по реда на ЗДОИ, т.е. с Искане/. Точно това е сторил молителя, като е депозирал Искане да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ, на е-майл, обществена информация, под формата на копие от рев.актове. Същите безспорно представляват обществена информация по чл. 2 ал.1 от ЗДОИ, тъй като дават възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Следователно, както бе посочено по-горе, следва да се прецени единствено дали търсената информация – рев.актове, съдържат защитена информация /защото ако съдържат, достъпът няма да е свободен по см. на чл. 12 ал.3 от ЗДОИ/.

Съгл. чл. 72 от ДОПК, Данъчна и осигурителна информация са конкретни индивидуализиращи данни за задължените лица и субекти относно:1. банковите

сметки;2. размера на доходите;3. размера на начислените, установените или платените данъци и задължителни осигурителни вноски, ползваните намаления, освобождавания и преотстъпвания на данък, размера на данъчния кредит и данъка при източника на доходите, с изключение на размерите на данъчната оценка и дължимия данък по Закона за местните данъци и такси; 4. данните от търговска дейност, стойността и вида на отделните активи и пасиви или имущества, представляващи търговска тайна;5. всички други данни, получени, удостоверени, подготвени или събрани от орган по приходите или служител на Националната агенция за приходите при осъществяване на правомощията му, съдържащи информация по т. 1 - 4.Съгл. чл. 72 ал.2 от ДОПК, **Данъчната и осигурителната информация се обработва, съхранява и унищожават по ред, определен от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, и се предоставя по реда на този кодекс. Следователно рев.актове съдържат дан. и осигурителна информация, а тя се явява защитена по друг закон/по ДОПК/ информация /щом е въведен спец.ред за достъп до нея/, като се предоставя по реда, разписан в ДОПК. В чл. 74 ал.1 от ДОПК лимитативно и императивно са посочени лицата, които могат да поискат достъп до тази дан. и осиг.информация, като сред тях не са гражданите /те имат право да търсят информация по реда на ЗДОИ/. В ал.3 на чл. 74 от ДОПК лимитативно и императивно са посочени органи, които имат достъп до тази информация по силата на закона/и без да правят искане за предоставянето ѝ/. Съществува обаче и ал.2 на чл. 74 от ДОПК, която предвижда три хипотези, при които може да се предостави достъп до дан. и осиг. Информация, извън случаите по ал.1 /т.е. без лимитиране на лицата, които могат да поискат достъпа/, а именно: 1. с писмено съгласие на лицето 2. въз основа на акт на съда 3. по инициатива на орган на Националната агенция за приходите - в случаите, когато това е предвидено в закон. В случая не е налице хипотезата на т.2 /въз основа акт на съда, извън случаите на чл. 75 от ДОПК/, не е налице и хипотезата на т.3 / по инициатива на орган на Националната агенция за приходите - в случаите, когато това е предвидено в закон/, тъй като в конкретното адм.производство има депозирано заявление за достъп от жалбоподателя, а производството не е проведено по инициатива на орган на НАП. Следователно остава хипотезата на чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК- с писмено съгласие на лицето може да бъде предоставен достъп до дан. и осиг.информация по см. на чл. 72 от ДОПК /като няма лимитиране на лицата, които могат да поискат този достъп, както е по ал.1/.**

Съдът намира, че след като заявителят ПП “Движение Да България“ е поискал достъп до общ.информация/официална, съдържаща се в акт на органа/ по реда на ЗДОИ, а търсената информация/рев.актове/ съдържа дан. и осигурителна информация по чл. 72 от ДОПК, достъп до тази защитена информация може да му бъде предоставен съгл. спец. ред на ДОПК съгл. чл. 72 ал.3 от ДОПК /а не свободен достъп по чл. 12 ал.3 от ЗДОИ/, но само след съгласие на лицето по чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК. Следователно **ответникът е следвало да потърси съгласие на дружеството на осн. чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК, като процедира по чл. 31 ал.2 от ЗДОИ /което не е сторено в адм.производство/.**

Съдът намира, че не е налице изключението по чл. 31 ал.5 от ЗДОИ /при която хипотеза не следва изобщо да се търси съгласието на дружеството-трето лице/, тъй като от една страна не е налице нито една от двете хипотези по тази алинея - нито дружеството е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена

информация по смисъла на ЗДОИ, нито е налице "Надделяващ обществен интерес" но см. § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ /такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция/чия/ и на злоупотреба с власт/от кого/ , повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3/т.е. на ответника//. От друга страна изключението по чл. 31 ал.5 от ЗДОИ/да не се иска съгласие на лицето/, се явява общо правило спрямо спец.норма на чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК, а тя във всички случаи изисква съгласие на лицето/без предвидени изключения/.

Следователно обжалваното Решение е процесуално незаконосъобразно, постановено при допуснато съществено процесуално нарушение - не е процедирано по чл. 31 ал.2 от ЗДОИ- не е поискано съгласието на лицето. Нарушението е съществено, тъй като ако не бе допуснато, има вероятност актът да е с друго съдържание, различно от обжалваното. Решението е и материално незаконосъобразно, тъй като се позовава на несъществуващи правни основания /изброени по-горе/.

Решението е постановено и в противоречие с целта на закона /ЗДОИ и ДОПК/, като следва да бъде отменено и преписката върната на ответника за процедиране на заявлението по реда на чл. 31 ал.2 от ЗДОИ вр. чл. 74 ал.2 т.1 вр. чл. 72 ал.3 от ДОПК. Предвид изхода на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски/дър.такса от 50лв/,е основателно по чл. 143 ал.1 от ДОПК.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.1 и ал.2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК и чл. 41 ал.1 от ЗДОИ, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РЦУ-76/15.06.18г на ИД на НАП, по жалба вх.№ 01-00-6/09.07.18г на ПП "Движение Да България" с проц.представител адв. А.К..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Изпълнителния Директор на Национална Агенция по приходите за процедиране и произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация с вх.№ 01-00-5/04.06.18г, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение, като на осн. чл. 174 от АПК и чл. 41 ал.1 от ЗДОИ **ГО ЗАДЪЛЖАВА** да се произнесе в указанияте в ЗДОИ срокове.

ОСЪЖДА Национална Агенция по приходите да заплати на Политическа партия "Движение Да България" с представляващ Х. Л. И. сумата от 50 лв /петдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия: